

Nr 823

Av herr Jansson i Aspeboda m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 188, med förslag till förordning om investeringsavgift för år 1957, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 188 med förslag till förordning om investeringsavgift för år 1957 m. m. förordas en höjning av det avgiftsfria bottenbeloppet till 30 000 kronor. En sådan ändring kommer givetvis att betyda en viss lättnad för många av de mindre företagen.

Det måste emellertid konstateras, att många mindre företagare trots den i propositionen föreslagna lättnaden kan få mycket stora svårigheter att klara de investeringar, som med nödvändighet måste göras. Särskilt hårt drabbas nystartade företag och företag, som i väsentlig utsträckning utvidgar sin verksamhet. I många fall har sådana företagare uppskjutit angelägna investeringar i väntan på att förordningen om investeringsavgift skulle upphöra att gälla. Då avgiftsskyldighet fortfarande kommer att gälla under 1957, måste uppskjutna investeringar nu i stor utsträckning göras. Sådana företag kan vanligen icke uppvisa någon vinst under de första åren, och de kan alltså icke tillgodogöra sig avdrag för investeringsavgiften vid inkomsttaxeringen. Under sådana förhållanden skulle resultatet bli, att investeringsavgiften i realiteten finge täckas antingen genom direkt kapitalförbrukning eller med senare inflytande, beskattade vinstmedel. De mindre företagen skulle härigenom åsamkas en orimligt hård belastning.

Det synes därför vara påkallat, att investeringsavgiften borde få avdragas vid beskattningen av senare års vinster. Avdragsrätten borde få utnyttjas det år, då företaget i fråga kommit i gång och kan lämna vinst. Lämpligt synes vara att rätten till avdrag vid inkomsttaxeringen för investeringsavgift utsträcker att gälla under en tid av fem år efter det att investeringen gjorts.

På grund av vad ovan har anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 188 måtte besluta, att rätt till avdrag vid inkomsttaxering för investeringsavgift må utsträckas att gälla under en tid av förslagsvis fem år efter det att investeringen gjorts, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till här-
för erforderlig författningstext.

Stockholm den 7 november 1956

Rob. L. Jansson
i Aspeboda

Harald Larsson
i Hedenäset

Nils Jönsson
i Rosshol
